

מסורת הש"ס

(א) מנחת: ד' ימים ס"ד מ"ב
מביחל: בא מ"א, (ג) פסחים
ג: עין סג, (ג) מנחות דף כ.
(ד) ולקמן ז"ל (ה) ונרמז ד:
ש"ע, (ו) לקמן ד: מנחת כ.
(ז) לקמן דף י"ט ע"פ בליקושים
לקמן לא, (ט) פסחים סד,
(י) ל"ג ולקמן גמרא רואה לדין
ק מנחת כשרן דמי דלמא סא
מביחל כ"י וז"ל מפסלים וכל
דלמא ז"ל:

גליון הש"ס

[illegible]

יג"י גוסתאנה

[illegible]

ליקוטים

[illegible]

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

בַּל הִזְכִּיר שְׂנוּכָיו שֶׁלָּא לֵשָׁן. שֶׁשָּׂחַט עוֹלָה לְשֵׁם שְׁלָמִים: שְׂרִירִים. לְחֹק דִּמְיוֹ וְהַקְטִיר אֲמִירוֹתָם וְלִכְוֹל אֶת הַנֶּחֱלָקִין וְעַ"פ שֶׁמִּזְוֹתָן הִשְׁטִיטָן לִשְׁמֵן דְּרִילֵּף גִּמְ' [ז.]: אֵלָּא שֶׁלָּא עָלוּ וְכו'. הַרְבֵּי הַלְבוֹא אַחַר לְחֻמּוֹתָיו אֵל לְנִדְרוֹ יִשְׁחָטֵנוּ לְשִׁמּוֹ: חוֹץ מִן הַפֶּסַח

שֶׁהָן פְּסוּלִין לְגַמְרִי יִלְיָף
ה' גִּמְ' [י.]: הַפֶּסַח בּוֹמֵט. [פְּסוּל] =
הִנְחָלָה לְשִׁמּוֹ כֹּל זֶמֶן שֶׁחִטְיוֹ דְּרִינִי
וְחֻמּוֹת הָיוּ שֶׁל עֶרֶב פֶּסַח עַד הַיָּבֶשׁ
וְזֶל קִידֵם לֵכֵן וְאַחַר מִנְחָל קִימָה לֵן
לְקַחַן דָּף [ז.]: דֶּפֶסָה בְּשֶׁאֵר יָמוֹת
שֶׁנֶּהָ [שְׁלָמִים] הוּא וְכֹל דִּינֵי כְּשִׁלְמִים
לְעִיל וְלִמְרִינֵי לְשִׁמּוֹ כְּשֶׁאֵר בּוֹמֵט
לֵמָּלָה לְשִׁמּוֹ בּוֹגֵמ' [ח.]: יִלְיָף ה' מִקְרָא':
יִלְיָף הַפֶּסַח. דְּמִפְסָדָה שְׂעִמָּה וְאִילֵּל
שֶׁנֶּהָ מִשְׁטֵטִין בְּשֶׁם פֶּסַח. כֹּל שֶׁאֵר בּוֹמֵט
וְנִמְנָח בְּגִמְ' צִינֵטן שֶׁלָּא פֶּסַח ה' =
וְנִמְנָחֻנוּ שֶׁחֲטָא בְּכָל זֶמֶן פְּסוּלִין
ה' הִיב לְדִינָהוּ פְּסוּלִין לְשֵׁם אַחֲרִיס.
בְּגִמְמָה [י.]: יִלְיָף שְׂעִמָּה לְאֲחֵרִים לְשֵׁם
שֶׁנֶּהָ בְּרִיחִים. שְׂחָטֵנוּ אִחֵי עוֹרֵבִים

וְהַחֲטָאת וְהַחֲטָאת אֹמֶר אֵין
וְהַחֲטָאת וְהַחֲטָאת אֹמֶר אֵין
וְהַחֲטָאת וְהַחֲטָאת אֹמֶר אֵין
וְהַחֲטָאת וְהַחֲטָאת אֹמֶר אֵין

[illegible]

ידיה חלה אותה לבדו: אבל בקדושתיהו קיימי ואסור לשנוי כסו.
והו שיטת אחרינה לעבוד ו אחת משאר עבודות לכתחילה שלא לשמה
יחיוב אם עבר ושיטה כשר: משום דשני כס. חדא וימנא ליטע בה כל הו וחייל
דל

אשר חמשה י' דברים ירו בוציח כמו בהקטרה וזמירו הא לא מציני י' וכן י' דברים יהוה קרה חמי בהקטרה יאמרם י' והוא עמו שלח י' ידש לא מציני מתי קרה לשם וזכר ידעו שינוי בעלים משום דהוה י' וזכר דשינוי בעלים ליתיה אל בשות' ע"מ לזרוע או מקבל ומ' ידש ואם כן מסיכא חמי הקטרה לשם וזכר דההוא קרה לעולה י' חמי אל ע"מ לזרוע דפרשיית' וזכר ידש לשם שש דברים י' ידש בשעת שמיית' לשם י' דברים אל לזרוע הונח נעשה לשם י' ומתעבה פוסלת בקדשים אי דבידור הונח נעשה [שלח] לשם או י' עולה ואשלי' למדי' י' בני עקדור מ"מ היו שלמים דלדשנין ואש' י' ידש י' **ההפאות** באה ע"י חטא והאשם כא ע"י חטא י' וזכר אל מצינו דרובא חטו ע"י חטא נע' להדי' **רשם** גבו י' פליגי בתרמי' או כשרין ואין מציני ולא פליגי אלל בחדא [ממשע' ד' גמרי קאמר וזמירו מנא ליה דלמנא פסול ולא על קאמר דלשכח' חודה פסולין וזמירו פסולין ולא פסולין לגמרי י' חומר מש' קדש נע' י' שרש' אלש ירימו מבורס [מנחם] וס' מחללין גנזוך מ' קדשים מחללין קדשים ואין חולין מחללין קדשים ולא ותיפסלו ששט' ותיפסלו ועוד י' לזקדק מנפיה מחללין הככור והתפסלו ששט' וזמירו לגמרי פסולין חטא נע' גמרי דלדכור וזמירו

יִאסְרוּ אֲשֶׁנִּי, יֵשׁ מִקְוֹמוֹת סִיחָנָה [אִינִי] חוֹשֶׁשׁ לֹאשְׁמַעֲיִן חִידוֹ
וְהָאֵשׁ מְזוֹרַע דִּקְמִי כְּשִׁירִי וְלֹא עָלוּ וְלֹא קָמִי אֵלָּה: קָרָא
וְיִקְרָא נִדְבָה נִדְבָה דְּרֹאק וְכֵן צִפְרָק קָמָה דְרָא"ה (ג) אֵינִי בֵּל מִתְחַלֵּה
מִזֶּמֶה שְׁאִינוּ נִזְרָה כִּי עִיקָר אֲבִרְחָמִי קָרָא לְנִדְבָה שֶׁנֶּחֱמָה לִּי דְרָא"ה
נִדְבָה שֶׁנֶּחֱמָה לִּי דְרָא"ה וְכֵן צִפְרָק קָמָה דְרָא"ה אֵינִי בֵּל מִתְחַלֵּה

[illegible]

ה'הובחים *שנובחו שלא לשמן כשרים אלא
 שלא עלו לבעלים לשם חובה * חוץ מן הפסח
 והחמאת הפסח בזמנו והחמאת בכל זמן
 רבי אליעזר אומר אף האשם הפסח בזמנו
 והחמאת והאשם בכל זמן אמר רבי אליעזר
 החמאת באה על חטא והאשם בא על חטא
 מה חמאת פסולה לשמה אף האשם
 פסול שלא לשמו י"וסי' בן חוני אומר הנשחטין
 לשם פסח ולשם חמאת פסולין שמעון אחי
 עזריה אומר שחטן לשם גבוה מהן כשרין
 לשם נמוך מהן פסולין כיצד קדשי קדשים
 ששחטן לשם קדשים קלים פסולין קדשים
 קלים ששחטן לשם קדשי קדשים כשרין
 הבכור והמעשר ששחטן לשם שלמים כשרין
 שלמים ששחטן לשם בכור ולשם מעשר
 פסולין: גמ' *למה לי למיתנא אלא שלא
 עלו *^א ליתני ולא עלו לבעלים לשם חובה הא
 קמ"ל לבעלים הוא דלא עלו עלו לשם חובה
 אבל בקדושתיהו קיימי ואסור לשנוי' בהו
 וכדבא *דאמר רבא *עולה ששחטה שלא
 לשמה אסור לזרוק דמה שלא לשמה
 *איבעית אימא סברא איבעית אימא
 קרא איבעית אימא סברא משום דשני בה
 כל הני לישני בה ולחיל איבעית אימא קרא
 *ימצא שפתך תשמור ועשית כחשך נדרת
 לה' *אלהך נדבה וגו' *האשר נדבה

וְשִׁמְיָהוּ בֶן-יְחִיָּה וְאֶסְמֵרֵאל לְשֹׁטְטֵי כֹהֵן.
שֹׁאֵר עֲבֹדוֹת לְכַחֲמֶיהָ שָׁלָל לְשִׁמְיָהוּ
כֹהֵן. חֲדָא וְיִמְנָא לְשִׁמְיָה כֹהֵן הָיִי וְיִחִיָּל
דְּבַר

כמו בהקטרה ומיהו זה לא מציין למיץ מהיקשא דמחא ולא
 הקטרה אדמורס¹ והוא עמזא שלה הקטרו אדמורס² אי שר וקמן
 דהיינו שני עגלים עגליס דהנוה³ ו' דברים לא שר לפרס
 שבוט⁴ ע"מ לזרז או מקול ומוליץ ע"מ לזרז דמחמה בפרק
 ה לשם וצנה דבההוא קרז לעולה אשה ריה נסוח לא בחיז וס
 והתאזר דמחמה שר ששה דברים ו' דברים לא חתמה אי נמי
 אלא כלל לזרז הוצה נעשה לשם ו' דברים וכל אחת שבתמה *⁵
 וזר הוצה נעשה [שלח] לשמה או אפילו במחשה⁶ ה' הפסח
 ודרה מ"מ היו שלמים דרשרינין או מן הזרן קרנו מבח שלמים
 חטא והאשה⁷ כא ע"ה חטא. איכא מחא ואשם נמי לזין
 חטא מחא לו אהדדי⁸ רש"ם נבזה מוח בשרי. נגמרל (קמץ)
 ו' א פליגי אלא בחדל (מחשע דלא מספקא אלא בחדל) כגון
 ו' אלא פקול ואל על קזמר דאשכחן (בבבירחין) כי האי גוונא
 ו' אלא פקולין גמרי יד לזר מוס דרשרינין עממא דרשמחא⁹
 גורס (מחא) מן מחתליין כגומר מן מחתליין וחילוי מחשע
 מחתליין קדשים ולא מיפסול שאר קדשים של לשמן מכל מק
 מתחיתין הכזר והמחשע שחטן לשם שלמים כשריין מחש
 לזנין פסול ואל דבזרוב ונחשאר לא שיר לא מלי דנשאר לשם

ונא [ואינו] חושש לאשמעין מידוש זה ובפרק טז הסכלת (מנחות 97
 רין ולא עלו ולא קתמ אלא: קרי"ה נדר וקרי"ה גירבהו).
 קמא דר"ה (נדר) לענין כל מחמד ואפילו לר"מ צפ"ק דמולין.
 קרי לנדב (נדר שני) הכא דרש ממש קרי"ה צביצורה א"י
 איבא למחש א' נמי משום דנדר נפשה לו מהרש"ל קרי"ה חסדל לנדר
 א"י

גילוי סמור, ואפילו ירא לא קאמר אלא באשם
א דכשר אלא שלא עלה לבעלים כשאר קרבנות.
(פסד ריד, קנ"ה); ואסור לשנוי בהו, פירשי
(שם), נראה סתור לשנוי דרובא כעבורא אחרינא
רשעית.

[illegible]

ראשון זבחים

החובות שנוכחי ב'י'. עבודה קמיחא נקט והוא הדין קבלה
הכוללת חזיקה בדקתני סיפא (לקמן ד' יא.) ושני קודש שייך בהק
דבע עבודת כגון עולה לשם שלמים אבל שני בעלים לא שייך אלא
חזיקה כגון שוחט או מקבל או מוליך קרבן לראונו ע"מ לזרוק דמו
לשם מעון בדמוהו לקמן בספיקין
(דף יא.) וארץ לדקדק מנא ליה להשם
שני בעלים דקבעי לקמן בספרין
(דף יב.) מנא לן דבעין ויבשה לשמה
כ' והדר קאמר אשכחנא שני
קודש שני בעלים מנא לן משמע
דאשתמינן קאי וכולה ממניחין לא
מישתמעא כלל שני בעלים דלשנא א

לשמן כשרים אלא יביה * חוץ מן הפסח והחמאת בכל זמן האשם הפסח בומנו מן אמר רבי אליעזר האשם בא על חמא לשמה אף האשם חוני אומר הנשחטין פסולין שמעון אחי ש גבוה מהן כשרין כיצד קדשי קדשים יבא פסולין קדושים

ועוד יל' דשלל לשמן דממתיק
משמע בין שינוי קודש בין שינוי
בעלים כמו ברייתא דרבי שמעון
קמלה שלל לשמה דמתיק ריש פ"ק
דנדרתא (ד' ק"ג) בשינוי בעלים וזה
נמי [ולא פריך] ב' פירקין דהן ארבעה
דברים ממאן ל' דלא מתייר בהן נחמתי
ומיחו דבה דווקא מתיק ל' בשינוי
בעלים רבה רבא ורב אשי ל' מומיק
ל' הכי הכס ואס' תחמר וזה בפרק
נית שמאי (לקמן ד' מ"ו) דריש לכו
מדכחיז עולה אשה ריח נוחה ל' עולה
לס' עולה והינן שינוי קודש ופיקוקין
בגמ' (לקמן ד' ז') דריש שינוי קודש
מקרא אפרעא ויש לומר דקרא דהכס
בנקודתא אפרעא והכא בעצמות
הכס ואפר' דהמתיק לס' ד' דכתיב

זכונה מנח הוא הדין הזנח נקטר דהא קרא דמימי' האם בקטקטא
 ויירי ומ"מ שפיר דרש מקרא דהאם זכונה לשם ו' דברים מדאיתקש
 לו שם זכונה דלשם זכונה דהיינו שני קודש הו' בין בעצמות דם
 מדליף) מתרא' דפירכיו בין בההטרה (דליף) מקרא דהאם ה"ה

וַיִּלֶךְ מִחִיקָשָׁא דִּימָח וְלֹא עָלוּ לָשׁ חוּבָה וְחִינָה מִרְחָה כֹּכַל (מִתְקוֹס)
 וְיָדוּ אֲחֵירִים אִיִּי כִּסְרִי וְקִמְרָן (דף קמ"ז:) דִּימִיחַ קִרְחָ לָשׁ חֲבֹה דִּהִינִי שִׁנְיָ
 אִיִּי דִּבְרִית לֹא שִׁיךְ לִפְרֵשׁ בְּשַׁעֲתָּא בִּפְרִיקָן דִּבְשַׁעֲתָּא הִקְטֵרָה לֹא מִשְׁחָתָה
 עִימָא לָחוּרָה דְּמִכּוּחָה בִּפְרִיקָן וְקִמְרָן דף ק"י וְשַׁעֲתָּא קִרְחָה כִּבְרִי מִרְחָה
 הִי רִיחָ יִיחּוּחַ לֹא כִּבְרִי וּמַעֲבֹדָה דֵּס לֹא אִמִּי עֲשֻׁדָה דֵּס גּוֹפִיָה
 וְטִרְסָה וְכֹס חֲמֹשָׁה אִי מִי אִי דִּקְלָמָר וְצִיחָה לָשׁ עֲשֻׁדָה דִּבְרִית אִי
 וְכֹס וְכֹס לֹא חֲמֹשָׁה אִי (דף קמ"ח:) וְכֹסִי מִפְּקִיד (דף קמ"ט:) מִיִּשְׁחָה אִי
 וְיֹא מִבְּחִנְחָה אִי: **הַפְּסָח** בּוֹשְׁתִי אֶבֶל שָׁלֹה בּוֹמִי לֹא וְאִפְרִי שׁוֹחֲטוֹ
 הֶאֱלֹא קִרְבֵּנוּ חֲבֵה שְׁלֵמִים כֹּל דִּשְׁחִיתִי לִי שְׁלֵמִים לִיחִי וְיִלְחֵם בִּפְרִיקָן
 חֲטָאֹת וְאִשָּׁם שִׁנְיָ דִּלְחִי עַבְדָּא מִטָּע חֲטָאֹת וְיִלְחֵם וְיִשָּׁם
 חֲטָאֹת בִּיבְרִיךְ. בְּגִמְרָה (דף קמ"ט:) מִיִּשְׁחָה אִי כִּבְרִי לִמְרִיךְ שִׁבְרִי וּמִרְחָה
 מִמְּסַפְקָא אִלָּא בְּחִדָּה! כְּגֹון גְּבֻזָּה אִי אֶבֶל בְּנִמּוֹךְ שְׁפִיטָה לִיִּי דִּפְסֻלִּין
 בִּיבְרִיחָה! אִי חֵרִי גִוּוּחַ דִּתְנִיחַ (דף קמ"ז:) שְׁלֵמִים שְׁחֻשְׁתִּי אִי שָׁלֹה
 דִּבְרִיחָה עֲטֵמָה לִשְׁמַעְתָּא אִי: בְּגִמְרָה (דף קמ"ח:) מִכְּדִכִּי לֹא יִחֲלֵנוּ
 מִחֲחֻלְלִין וְחִיזִיל חֲמֵשׁ פְּסוֹל מִנּוֹר וְאִפְרִי דִּיבְרִיךְ בְּגִמְרָה (דף קמ"ט:) אִי
 שְׁלֵמִים שָׁלֹה לִשְׁמֹן מִכֹּל מִקּוֹס שִׁיךְ בְּכֹן חִיזִיל חֲמֵשׁ פְּסוֹל וּמִטָּעָה
 שְׁלֵמִים שִׁבְרִיךְ מִכּוֹס דִּלְחִי אִי גְבֻזָּה דִּלְחִי לָשׁ מִפְּסָח מִיִּפְסָלִי
 שִׁיךְ לֹא עָלוּ לָשׁ חֲבֹבָה וְחִינָה מִרְחָה כֹּכַל:

שפסקין |^א |הכחלת (מנחות דף מח:). גבי שאר שלמי מור וגבי אשם מור יהיה נדר וקרי "יה נרבה". משמע הכא דכל היכא דכתיב נדר נדר פילו לרי"מ כפי"ק דחולין (דף ע"ג.) דר"ש טוב אשר לא מדור טוב מזה שני קרא דביטוריה א"י חולין דריש דחייב קרא לחלקה לא שני מזה קרא דכל חולין לגדור ש"מ טוב אשר לא מדור לגדור חתא:

[illegible][illegible]

עין משפט
גר מצות

א מ"י פט"ו מהל' פסה"מ
הל"א סמג לאון של:
ב מ"י שס והלכה יא ופ"ד
מהל' קרבן פסח הלכה א:
ג מ"י הלכות פסה"מ שס
הלכה א והלכה ד:
ד מ"י שס הלכה ג:

תורה אור השלם

1. מוצא שפתח תשמר
וגשית כאשר נדרת ליהוה
אלהיך נקבת אשר דברת
בפיה: זכרים כג, כד

מוסף ראשי

[illegible]

שימה מקובצת

(כתב יד)
הדפוסים והשינויים הראשונים שקבעו
רבות הרב בצלאל אשכנזי ולי
והכתב על גליון השלש של דפוס
הינצ'הא רמ"ב [והתוספת מרובת
מכתבי יד אחרים מבית מדרשו של
הרב"א ו'ל]

[illegible][illegible]